

Zpráva z Erasmus zahraniční mobility v Bodø

Letní semestr 2024/2025

Aneta Odnohová

Zájem o Erasmus jsem měla ještě před nástupem na vysokou školu, tudíž hlavní otázka nebyla jestli, ale kam. Chtěla jsem někam, kde budu při komunikaci s dalšími „erasmáky“ i na univerzitě používat výhradně angličtinu, chtěla jsem se osamostatnit a dokázat sama sobě (a možná trochu i ostatním), že to zvládnu. Ráda věci nechávám na poslední chvíli, takže ani rozhodování o destinaci nebylo výjimkou. Ačkoliv opravdu nemám ráda tmou a zimu, táhlo mě to na sever.

Nakonec jsem se (shodou krásných náhod) ocitla na půl roku v Bodø, norském městě nacházejícím se za severním polárním kruhem. Nenápadné město, které na první pohled nemá moc co nabídnout, se ukázalo jako ta nejlepší volba. Tohle místo se stalo mým druhým domovem, kam se při každé možné příležitosti budu s láskou vracet. Kvůli místním lidem, kteří jsou sice introvertní, ale o to více milí a nápomocní, ale především kvůli nádherné přírodě, která Bodø obklopuje. Kulturní vyžití mi sice trochu chybělo, vynahradily mi to ale procházky ke fjordu, túry a výlety s kamarády anebo cestování i do vzdálenějších míst (podívala jsem se i do Osla, Tromsø nebo švédského Stockholmu). Nesmím ale zapomenout na úžasnou možnost, kterou bydlení v Bodø nabízí – sednout na trajekt a za tři a půl hodiny vystoupit na Lofotách, kam se člověk bez auta dostane zcela zdarma. Jsou lidé, kteří kvůli nim cestují přes celý svět, já je mohla navštívit kdy se mi zachtělo. To si trůfám říct, že žádná jiná studijní lokalita nemá.

Semestr jsem strávila na Nord university, která mě hned na první pohled překvapila svou přátelskou atmosférou, štědrostí a velkým počtem studentských spolků, které se starají o mimoškolní studentský život – organizují výlety, herní večery, pubkvízy, párty, výtvarná setkání a mnoho dalších aktivit. Díky univerzitě jsem tak měla možnost začlenit se více mezi norské studenty, se kterými jsem se na přednáškách potkávala jen minimálně. Výuka byla srovnatelná s tím, co znám z Česka – přednášky, kde vyučující přednášel s pomocí prezentací, v jednom předmětu to byla kombinace několikahodinového bloku, ve kterém se střídaly přednášky se seminářem. Největším rozdílem bylo ale zakončení předmětů, protože jsem plnila tzv. home exams. Ty probíhají tak, že se ve studijním portálu otevře zadání úkolu a student ho musí do určitého časového limitu odevzdat (nejčastěji se jedná o esej). K předmětům týkajícím se politologie jsem si ještě dobrovolně zapsala kurz norštiny pro začátečníky (úroveň A1), který mě bavil snad úplně nejvíce a díky kterému jsem se naučila nejen základy nového jazyka, ale také jsem více pochopila norské zvyky a způsob života.

Bydlela jsem ve studentském areálu Mørkvedlia, který se nachází jenom 8 minut pěšky od univerzitního kampusu a cca 20 minut autobusem od centra města. Pár minut pěšky se šlo ke fjordu, což bylo moje oblíbené místo – chodila jsem tam na krátké procházky, sledovala polární záři nebo si jenom tak sedla a četla si s výhledem na hory. V pokoji jsem měla vše, co jsem potřebovala a nejlepší na Mørkvedlia bylo to, že jsem Erasmus kamarády měla jen pár metrů daleko a mohli jsme tak být velmi spontánní a vymýšlet společné aktivity z minuty na minutu. Ve sdílené kuchyni jsem naopak trávila čas s norskými studenty, se kterými jsme často mluvili o rozdílech mezi Norskem a Českem.

Nepřeháním, když svůj Erasmus pobyt označím za jedno z nejkrásnějších období v mém životě, na které budu navždy vzpomínat jako na velký milník, který mě v životě hodně naučil a díky kterému jsem potkala nové kamarády z mnoha zemí. Jsem za tuhle příležitost neskutečně vděčná a nelituji ani minutu, že jsem se vydala do destinace, která pro mě na první pohled byla po tolika stránkách výzvou. Po Erasmu jsem si konečně mohla říct, že jsem to zvládla, a že každá minuta tam opravdu stála za to.

